

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven kasatsionen sad – Bułgaria) – Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad / TOTO SpA – Costruzioni Generali, Vianini Lavori SpA

(Sprawa C-581/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 1 ust. 1 – Sprawy cywilne i handlowe – Artykuł 35 – Środki tymczasowe i środki zabezpieczające – Powództwo wytoczone w związku z umową dotyczącą budowy publicznej drogi ekspresowej, zawartą między organem władzy publicznej a dwiema spółkami prawa prywatnego – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych w związku z karami umownymi oraz wynikającymi z rzeczonyj umowy gwarancjami – Rozstrzygnięcie w przedmiocie środków tymczasowych wydane już przez sąd mający jurysdykcję do orzekania co do istoty]

(2021/C 490/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven kasatsionen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad

Strona przeciwna: TOTO SpA – Costruzioni Generali, Vianini Lavori SpA

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że wniosek o zastosowanie środka tymczasowego – wniesiony i dochodzony przed sądem państwa członkowskiego zgodnie z zasadami prawa powszechnego, dotyczący kar umownych z tytułu niewykonania umowy na roboty budowlane publicznej drogi ekspresowej, zawartej po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia, w ramach którego instytucją zamawiającą jest organ publiczny – jest objęty zakresem pojęcia „spraw cywilnych i handlowych” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 35 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, do którego wpłynął na podstawie tego przepisu wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, włącznie ze środkami zabezpieczającymi, nie jest zobowiązany uznać się za niewłaściwy, jeżeli sąd innego państwa członkowskiego, mający jurysdykcję do orzekania co do istoty, orzekł już w przedmiocie wniosku mającego ten sam przedmiot i tę samą podstawę oraz złożonego między tymi samymi stronami.
- 3) Artykuł 35 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że badanie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych, włącznie ze środkami zabezpieczającymi, następuje w świetle przepisów prawa państwa członkowskiego sądu, do którego wystąpiono z wnioskiem, i nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nie zezwala na złożenie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych w kontekście powództwa dotyczącego wierzytelności pieniężnej dochodzonej wobec państwa lub organu władzy publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 25.1.2021.